

Część druga zarzutu: Sąd uchybił spoczywającemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że usługi przewozu towarów w ramach połączeń przychodzących wywołały prawdopodobne skutki w EOG.

Część trzecia zarzutu: Sąd naruszył prawo poprzez oparcie się na argumentach i dowodach nieprzedstawionych przez Komisję.

Część czwarta zarzutu: Sąd naruszył prawo i art. 101 TFUE poprzez stwierdzenie, że z jednolitego i ciągłego naruszenia może wynikać objęcie kompetencją Komisji zachowania przyjętego poza terytorium EOG.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-334/17, Cargolux Airlines/Komisja, wniesione w dniu 16 czerwca 2022 r. przez Cargolux Airlines International SA

(Sprawa C-401/22 P)

(2022/C 303/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Cargolux Airlines International SA (przedstawicielka: E. Aliende Rodríguez, abogada)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- tytułem głównym, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 4 decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”) w całości w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 i 4 decyzji w części, w jakiej dotyczą one wnoszącego odwołanie i zachowania związanego z zapłatą prowizji od opłat lub dopłaty z tytułu bezpieczeństwa lub stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 i 3 w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącego odwołanie i tras przychodzących, i w każdym wypadku, obniżenie w konsekwencji kwoty grzywny nałożonej na wnoszącego odwołanie w art. 3 ust. 1 lit. f) decyzji;
- uchylenie grzywny nałożonej na wnoszącego odwołanie w art. 3 lit. f) decyzji lub, tytułem żądania ewentualnego – znaczące jej obniżenie;
- tytułem ewentualnym, gdyby jednak Trybunał uznał, że nie może wydać ostatecznego orzeczenia, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie przed Sądem i Trybunałem; oraz
- zarządzenie wszelkich środków właściwych w świetle okoliczności sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi następujące cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo poprzez potwierdzenie kompetencji Komisji do stwierdzenia i ukarania naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG w odniesieniu do usług lotniczego przewozu towarów z państw trzecich do państw należących do EOG (połączenia przychodzące). Wnoszący odwołanie utrzymuje w szczególności, że Komisja naruszyła prawo poprzez zastosowanie błędnego kryterium prawnego w celu potwierdzenia swojej właściwości na podstawie prawa międzynarodowego a nie prawa Unii, a w każdym razie, zastosowała kryterium kwalifikowanych skutków w niewłaściwy sposób na podstawie prawa międzynarodowego publicznego.

W ramach zarzutu drugiego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez potwierdzenie stwierdzenia przez Komisję, iż zachowanie, w którym wnoszący odwołanie uczestniczył, stanowiło naruszenie ze względu na cel. W szczególności Sąd naruszył prawo poprzez potwierdzenie, że stwierdzenie przez Komisję, iż zachowanie związane z odmową zapłaty prowizji od dopłat stanowiło naruszenie ze względu na cel.

W ramach zarzutu trzeciego wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez przedstawienie i zastosowanie w błędny sposób kryteriów prawnych dotyczących wykazania jednolitego i ciągłego naruszenia i poprzez niesłuszne utrzymanie w mocy decyzji nakładającej karę na wnoszącego odwołanie za takie jednolite i ciągłe naruszenie. W szczególności Sąd naruszył prawo poprzez orzeczenie, że Komisja właściwie wykazała dodatkowy i ciągły charakter zachowań stanowiących jednolite i ciągłe naruszenie.

W ramach zarzutu czwartego wnoszący odwołanie utrzymuje, że, ewentualnie, Sąd naruszył prawo poprzez uznanie, iż wnoszący odwołanie jest odpowiedzialny za jednolite i ciągłe naruszenie we wszystkich jego aspektach, podczas gdy w rzeczywistości jego uczestnictwo w naruszeniu było ograniczone, w szczególności poprzez naruszenie przez Sąd zasady równego traktowania w odniesieniu do dokonanej oceny uczestnictwa wnoszącego odwołanie w odmowie zapłaty prowizji od dopłat i poprzez błędne stwierdzenie ciągłego uczestnictwa wnoszącego odwołanie w dopłatach z tytułu bezpieczeństwa w okresach, odnośnie do których nie przedstawiono żadnego dowodu świadczącego o takim uczestnictwie.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 30 marca 2022 r. w sprawie T-324/17, SAS Cargo Group i in./Komisja, wniesione w dniu 17 czerwca 2022 r. przez Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden, SAS AB

(Sprawa C-403/22 P)

(2022/C 303/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden, SAS AB (przedstawiciele: B. Creve i M. Kofmann, advokater oraz J. Killick i G. Forwood, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania strony wnoszącej odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalono w nim skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez stronę wnoszącą odwołanie w pierwszej instancji;
- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji C(2017) 1742 final z dnia 17 marca 2017 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 Porozumienia EOG oraz art. 8 Umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa AT.39258 – Lotniczy przewóz towarów) (zwanej dalej „decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy ona strony wnoszącej odwołanie;
- uchylenie lub znaczne obniżenie nałożonej grzywny;
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z wyrokiem Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.